

"ladies & Gentleman, welcome to Folkestone!"

Euraudax wandelingen heb ik al gedaan in België, maar Lucia vroeg me in het begin van het jaar of ik het niet zien zitten om met andere wandelaars een Euraudax wandeling mee te pikken in het buitenland. Het is een vorm van kleine citytrip maar dan gedeeltelijk op sportieve vlakke met twee dagen wandelen van tochten om en bij de 50km. De laatste weken was het bang afwachten of mijn trein naar de verzamelplaats aan het station van Brussel-Noord wel zou rijden met die aangekondigde treinstaking. Gelukkig hadden de spoorvakbonden mij gehoord en bliezen ze de staking af, dus stond ik vrijdagmorgen rond de klok van elf uur op het perron om de trein nemen tot Brussel. Alleszins dat was toch het plan, maar de treinconductor sprak door de luidsprekers dat we in het station van Gent St.-Pieters moesten uitstappen daar de trein niet verder kon rijden daar er een probleem was met een seinhuis op de lijn Gent-Brussel(achteraf was er sprake van sabotage door brandstichting). Op de borden kijkend niet alleen blijkbaar stonden er lange vertragingen van meer dan een uur of zelfs treinen die zijn afgeschaft. Nu zoeken welk trein er nu eerst zal rijden en was het op die trein duidelijk dat ik juist niet op tijd zal zijn om de afgesproken plaats.....of toch geluk hebben want blijkbaar had de bus die ons ging transporteren een vertraging opgelopen hier naartoe. De firma Eurolines zal niet alleen wij maar ook de reizigers die naar London willen ons voeren tot over de kanaal, dus snel de valiezen posteren in de bagageruimte en een plaatsje zoeken tussen mijn wandelmakkers om richting de Eurotunnel te reizen. Eens daar werden we eerst uitverkoren tussen de andere bussen om langs de kant te gaan staan en uit te stappen om een grenscontrole te doen persoonlijk maar ook onze bagages en dit zelfs 2x kort na elkaar voor de Franse & Engelse douaniers. Zo hebben we vertraging gelopen maar gelukkig zijn er 2 treinen die kort na elkaar vertrekken om met de bus in de treinwagons te rijden wat toch precisiewerk vraagt. Het is geen gewone trein waar men een goed uitzicht geeft, dus moesten we op de bus blijven zitten wachten of met momenten door het klein venstertje tijdens het uitstrekken van de benen kijken waar er niet veel te zien was natuurlijk. Vanaf nu is het gedaan met in onze taal te praten voortaan is Engels voornamelijk de voertaal de komende dagen. Het is al donker wanneer we het Charlton Hotel bereiken om in te Checken en nog even een drankje gaan benutten voor de nachtrust ons wacht, al was die niet stil.

Wandeldag 1:

Veel heb ik niet geslapen deze nacht, aanpassing van andere slaapomgeving weet je wel. Dus van de tijd gebruik maken om het begin van deze verhaal uit te typen vooraleer aan te schuiven voor het ontbijtje bij velen bekend wat dat in houd in dit land. Ik laat het aan mij voorbij gaan en kies voor de granen om krachten binnen te hebben wanneer we verzamelen aan de Leas Cliff Hall op de zeedijk waar ook andere bekende wandelaar verzamelen zodat we met 40 kunnen vertrekken onder miezerige omstandigheden aan de wandeldag van 51km. Nadat we het station Folkstone Central hebben gepasseerd gaat het gestaag bergop waar we het dorpje Folkestone achter ons in het dal ligt. Hier vind je geen knooppunten waar je makkelijker je route kan uit-stippelen maar het is toch plezanter om via kaart & gps de onverharde openbare voetpaden beter gekend als de Public Footpad te gaan opzoeken en dat doen we ook beginnend met de Folkestone Downs al moet je de modder er vandaag bijnemen. In de open velden gaan we over de houten bruggetjes en door de poortjes terwijl we kunnen genieten van al die uitzichten in dit niet volgebouwd land. Aan het Lyminge winkeltje te Ashford waar Danny iedereen trakteert met een jenevertje n.a.v. zijn verjaardag vandaag, proost. Het is bijna tijd voor de lunch maar eerst word er nog door een weide

gewandeld waar de dieren voor het zeggen hebben tot ik plots zie dat Polleke zijn eigen tempo moet kiezen maar ik ben vriendelijk samen met een wandelcollega hem te vergezellen al moesten we wel even bellen naar Lucia om te weten welke weg we moeten bewandelen die leid naar de pub "The Rose and Crown" even voorbij de The Parish Church of St. Mary the Virgin in het stadje Elham. Ondertussen is de match bezig tussen België vs Ireland waar een fervente supporter zijn middagmaal voor de buis laat benuttigen. Het duurt even voordat iedereen kan beginnen met zijn middagmaal vooral voor diegene die steak hebben besteld, of vegetarische balletjes in tomatensaus met tagliatelle voor niet te lang gewacht te hebben. Het is hier in dit dorpje dat we rond de klok van 15u Engelse tijd afscheid nemen van Polleke daar hij maar 2 dagen de 25km zal doen. Voor ons gaat het weer direct bergop de publieke weidpaden door kenmerkend met zijn houten bruggetjes en/of poortjes die ons zelfs door een bos doet wandelen. Het voordeel dat je hebt door van achteraan de groep te wandelen als die op een sliert is geworden is dat je geen extra meters moet terug wandelen als de baankapitein Ruud een foute vergissing heeft gemaakt waar het niet de juiste kant op ging, zodat iedereen weer kan aansluiten. Via de Railway Hill komen we terecht in het dorpje Kingston om te rusten in de pub om verder te trekken naar Bishops Bourne waar we een niet goed onderhouden begraafplaats tegenkomen nadat we door een poortje zijn gewandeld waar bovenaan 'Ye that would life + fear not to die' staat vermeld. Daar trekken de massa schapen zich niet veel van aan in het veld er achter bij het Bourne Park en rennen gewoon prettig rond als ze zien wat voor vreemde snuiters hun rust komen verstoren. We passeren St. Peter, Church of England, Leck om een drankje te benuttigen in de pub waar Ruud zegt dat het weer tijd is om te vertrekken wij eventjes nog kijken of de vrije trap tijdens de slotminuten van de match IJsland vs Hongarije in het doel al dan niet verdwijnt, helaas voor de Hongaren. Voor ons zien we de St. Marys church van Patricbourne maar plots worden we met volle vaart ingehaald door een Keniaanse(dat denken we toch)loper op blote voeten zelfs en dit op niet al te best asfalt. We dalen via de Pilgrims Way met één licht geblesseerde (voetbal-)collega af richting de dorpskern van Canterbury waar we nog even tijd maken om ene te drinken in wellicht het enige drukste café hier want zoveel volk, de ene al vreemder gekleed als de andere, dat er hier binnen zit. We zijn ruim anderhalf uur achter op schema en heeft Ruud beslist om de lus door het centrum te laten vallen en te wandelen naast de stadsmuur met de The Fitzsimmons Memorial on top of the Dane John Mount naar het station Canterbury East tot in Dover waar we de bus nog op moeten naar Folkestone waar we het hotel opzoeken voor de nachtoverbrugging.

Wandeldag 2:

Het is vroeg dag voor mij daar een goede nachtrust nog niet ter sprake was maar gelukkig de laptop bij en daar bovenop nog een goede internetverbinding neem ik tijd om alles te bekijken wat er in de wereld is gebeurt en lees dat men in België aan het Noordstation een aanslag heeft kunnen verijdelen die zou plaats gevonden hebben in het Belgische fandorp tijdens de match van de Rode Duivels gisteren tegen Ireland die ze trouwens gewonnen hebben met 3-0 al wisten we dat al tijdens onze tocht. Nadat we de vaste ontbijt achter de kiezen hebben verzamelen we weer om 9u aan de kiosk maar ditmaal met één deelnemer minder daar het voor onze superfan de gevolgen van het ongelukje gisteren toen hij met zijn knie tegen een amsterdammertjes is aangelopen nog niet helemaal in orde is. Nadat we eerst in het station een treinticketje hebben voorzien hemmen we ook tegelijkertijd een klimticketje genomen want het gaat weer omhoog en dit op dezelfde weg die we gisteren ook aan begonnen zijn maar nu gaat het verder naar de top. De beloning is een mooi uitzicht over het stadje Folkestone met in de achtergrond de zee. We wandelen 'The Battle of Britain

Memorial' door met onder meer een beeldhouwwerk waar een piloot met zijn hoed af kijkt naar de zee om zijn verdriet te verwerken die zijn collega's hebben moeten ondergaan van het Royal Air Force Squadron en dit zijn er een heleboel te zien aan al hun namen op de memorial wall. Ook Sir Keith Park staat hier als borstbeeld, wie was hij dan? Keith Rodney Park (Nieuw-Zeeland), 15 juni 1892 – Auckland, 6 februari 1975) was een Nieuw-Zeelands soldaat, een vliegende aas tijdens de Eerste Wereldoorlog en tijdens de Tweede Wereldoorlog commandant bij de Royal Air Force. Hij was betrokken bij twee luchtslagen tijdens de Tweede Wereldoorlog namelijk, de Slag om Engeland en de Slag om Malta. De Duitsers noemde hem "the Defender of London". Na een goede 6 kilometer te hebben afgewandeld is het tijd om halt te houden voor een drankje aan het Cliff Top Café waar ondanks de mist een mooi uitzicht hebben over de zee en zijn kleirotsen. Vanaf hier volgen we nu voor de rest van de wandeling zal blijken de kustlijn op de krijtrotsen met onderweg ook de Abbot's Cliff sound mirror waar we de snelweg over wandelen via een brug langs het Archcliffe Fort richting het stadje Dover bekend om zijn overzetboten. 'Over een uur spreken we weer af aan de bloemenkroon' dus is het tijd om iets te gaan zoeken waar we ons middagmaal kunnen gaan benuttigen. We verlaten het centragedeelte en zoeken de kustlijn weer op waar Charles Stewart Rolls ons begroet in volle ornaat. Charles Stewart Rolls was een automobiel- en luchtvaartpionier, die samen met Frederick Henry Royce het bedrijf Rolls-Royce Limited heeft opgericht. Als piloot was hij in 1910 de eerste die een non-stop dubbele oversteek over het Kanaal volbracht. Links zien we enorme hoge krijtrotsen nadat we even achterom hebben gekeken om een foto te nemen van Dover Castle en ons hebben opgeladen want nu is volle bak omhoog de krijtrotsen op langs de druk bezochte wandelpaadjes die we even verlaten soms voor een kijkje te gaan nemen bij de afgrond want daar vind men de mooiste stukken. Aan een poortje bovenaan is even tellen/kijken of iedereen nog mee is en niemand is achter is gebleven want de kans is groot hier met al dat pracht en praal. De South Foreland lighthouse komen we erlangs voorbij om even af te dalen naar St. Margaret's Bay waar 3 collega's gehuldigd worden voor het behalen van hun Gouden Arend of schelp en daarvoor bedankt worden door de ganse groep o.l.v. organisator Ruud. Als tegenprestatie geven zijn een gratis drankje in de Pub waar we lekker buiten zitten genietend van het zonnetje. Nog even gaan de 25 kilometer wandelaars met ons mee op de England Coast Path waar we het moment of the dover patrol links van ons zien en afdalen naar Walmer waar we ter hoogte van het kasteel "tot straks of tot morgen" zeggen tegen hen en wij de dijk blijven volgen met onderweg banken tegen komen waar slachtoffers worden herinnerd door iets op de leuning in te graveren. We houden halt in 'The Sir Norman Wisdom'-pub te Deal genoemd naar de acteur van de komische films zoals Trouble in the store en Early Bird. Eens bijgetankt laten we de kiezelsteentjes van het strand naast ons daar het niet handig is om te wandelen en blijven we deze nog eventjes volgen om nadien door de golfcourts te wandelen waar in tegenstelling tot gisteren geen golfballetjes op te rapen zijn, richting onze aankomstplaats van deze wandeldag te Sandwich, toch een komische naam vind ik. Het begint stilletjes af te koelen daar de avond stilletjes aan het vallen is en even na de klok van 20u locale tijd nog eventjes wachten op de bus die ons zal brengen naar Folkestone daar een deel van de treinsporen onder water staan en genoodzaakt zijn deze te nemen. We zoeken nu iets voor te eten en wij blijkbaar niet alleen want de pizzeria in onze basiskamp doet goede zaken met al die Euraudaxers hier. Nadat we in de bar van het hotel onze pizza laten smaken hebben en een laatste drankje, al hebben sommige plaatselijke bewoners al teveel op, hebben benuttigd laten we de eigenaar van het hotel zijn sluitingswerk doen en zoeken we de kamers op waar we een beetje kunnen uitslapen daar

we pas om 10u de taxi's komen die Lucia heeft kunnen regelen i.p.v. opnieuw het paadje te doen naast de spoorweg, bij ons wel gekend.

Terugreis:

Vandaag nemen we afscheid in typisch Belgisch weer van Folkestone, zonder niet voor het laatste de typische Engelse ontbijt te nemen in onze hotel waar ook de valiezen weer gepakt mogen worden om deze allemaal weer te verzamelen in de lobby waar we wachten op de colonne. Die brengen ons naar de plaats waar de bus van Eurolines even voor ons laat wachten met name bijna een uur, dus snel de valiezen in de autokoffer zetten om dan verspreid in de bus de verplaatsing te maken richting de Euro Channel. De grenscontrole aan Engelse kant gaat een pak sneller dan de heenreis waar we gewoon onze paspoort moeten laten zien. Nu begint het wachten, en wachten, en wachten, en.....wachten voor lange tijd dat allemaal door elektriciteitsproblemen in de tunnel waar we pas rond half vijf locale tijd kunnen inrijden. Door de warmte is het niet uit te houden in de bus tijdens de treinreis en wachten we buiten tot we aan de overkant zijn. Toepasselijk of niet maar de buschauffeur (een rare kwezel te denken aan zijn reisstijl)laat ons tijdens de busreis de film "Mission Impossible" tonen al kan het geen kwaad terwijl het verkeer op zijn slakkengangetje gaat tot even naar Calais, waardoor we dus veel later toekomen aan het station van Brussel-Noord. Ondertussen is gebleken dat ik mijn laatste trein heb moeten laten schieten gelukkig zijn Lucia&Johan mijn reddende engels en brengen ze me, al moeten ze een groot omweg maken, mij naar mijn thuisstadje, een Grote Dank U!!!

Aantal deelnemers: 40